

[Svend Hangaard.]

ge, at ganske uanset de fradrag, der kan være i bunden, og andre fradrag og ganske uanset senere stramning i skatteprocenter skal der under ingen omstændigheder gives kompensation, fordi man begynder at opkræve skat. Det skal der af flere grunde ikke, men først og fremmest fordi det ikke fortsat skal være en anledning til, at man søger til Grønland, at man har en økonomisk gevinst på grund af skatteforholdene. Vi er tværtimod interesseret i, at der sker en udjævning af disse økonomiske vilkår.

Der er en lang række detaljer, som jeg er indstillet på at vi skal drøfte i udvalget. Fradragene kan nok synes at bringe os op på et meget højt indtægtsniveau, før der begynder af falde skat: hvis man går ud fra det maksimale fradrag, standardfradrag og de 1½ gang personfradrag, kommer vi op på over 40.000 kr. for et ægtepar, inden skatten begynder at ramme, og det kan måske nok være betænkeligt. Men det er ting, som vi kan drøfte i udvalget.

Vi er fra radikal side absolut principielt enige i, at Grønlandsskatten skal komme og komme uden yderligere udsættelser, og vi er enige i, at den skal være enkel.

Poul Dam: Også jeg kan give tilslutning til princippet i dette lovforslag. Tiden må nu være inde til at indføre en form for indkomstskat i Grønland, og selv om jeg ikke helt kan acceptere hr. Lembourns tanke om prøveår på den måde, den blev fremsat, vil jeg gerne sige, at vi, der nu har levet under en prøveordning med kildeskat i nogle år, vil nok kunne forstå, at man næppe kan få det hele til at fungere efter et skema lige med det samme, så nogle revisioner og korrektioner bliver der såmænd nok brug for.

Jeg skal ikke sige så forfærdelig meget. Der er sagt mange gode ting, og jeg er meget enig i det allermeste af det, som f. eks. hr. Holger Hansen sagde; ikke mindst synes jeg, det var vigtigt at understrege — hvad hr. Holger Hansen vel også er den nærmeste til — at dette hænger sammen med hele spørgsmålet om byrde- og opgavefordelingen, fordelingen mellem landskassen og kommunerne, og en lang række andre ting, som vi naturligvis får lejlighed til at se nærmere på i udvalget ved behandlingen af lovforslaget.

Hr. Holger Hansen udtrykte nærmest en vis tilfredshed med, at der kun kom så forholdsvis få ind i systemet i første omgang. Det er klart, at sådan som systemet er lagt op i en stærkt forenklet gentagelse af det danske system, er det bedst egnet for de danskere, der er på Grønland; i hvert fald viser en af beregningerne over, hvor mange der kommer med, noget i retning af 500 grønlændere og 4.500 udsendte. De 4.500 danskere kan vel nok finde ud af det, medmindre de netop er taget til Grønland, fordi de syntes, der var for meget papir her i landet; det kan jo også være en begrundelse.

Men jeg er alligevel lidt bekymret ved en ordning, hvor man bevidst inddrager så forholdsvis få af den grønlandske befolkning i en beskatning; det er ud fra det synspunkt, at beskatning ikke alene har et fiskalt formål og et indkomstudjævrende formål, som hr. Holger Hansen jo også talte om, men også i nogen grad er en dokumentation af, at man er med i samfundet. Der er i selve skattebetalingen en tilskyndelse til at føle sig engageret i det samfund, man lever i, som jeg nok synes man i nogen grad undgår fordelene ved, hvis det er så forholdsvis få grønlændere, som kommer med ind; for bortset fra nogle ganske få udenfor er det jo i væsentlig grad grønlandske tjenestemænd og andre fastlønnede, som vil blive underkastet beskatningen. Hele den store brede grønlandske befolkning vil være udenfor, vil naturligvis betale sine bidrag til landskassen gennem de afgifter, som landskassen opkræver, men vil altså ikke blive inddraget i selve skattesystemet.

Jeg kunne i og for sig godt tænke mig, at vi kikkede lidt på gammeldags skattesystemer her i landet, bl. a. nogle af de modeller, vi havde med kommuneskatten, hvor kommuneskatten blev lignet forholdsvis skønsomt af kommunens egne folk med et meget vigtigt princip, nemlig at alle skulle betale lidt skat. Det er meget sandsynligt, at en sådan bundskat ikke ville mere end lige dække administrationsomkostningerne, men den folkepædagogiske side af sagen betyder også noget, den tror jeg vil være ganske væsentlig. Det kan vi se nærmere på.

Vi kan også se nærmere på spørgsmålet om personfradragene og muligheden for at ansætte skatteprocenten forskelligt; hvis man regner lidt på det, opdager man jo, at